

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

A posta fejlesztésének gondjai

Ülést tartott a megyei tanács végrehajtó bizottsága

A megyei tanács végrehajtó bizottsága tegnapi, Kovács Imre általános tanácselnök-helyettes elnöklétével tartott ülésén többek között megvitatta a szegvári nagyközségi tanács végrehajtó bizottságának munkájáról szóló beszámolót és a Szegedi Postaigazgatóság Csongrád megyei tevékenységét ismertető anyagot. A postaigazgatóság munkájáról szóló beszámolót Rózsa István, az igazgatóság vezetője állította össze. Az anyag vitájában részt vett Povarai György, a posta vezérigazgató-helyettese is.

Nyilván sokakat érdekel a postaigazgatóság munkája, hiszen a legtöbb embernek szinte naponta akad dolga a postával. És éppen napi kapcsolatunk alapján egyaránt számot adhatnánk jó és rossz tapasztalatokról is. Erdemes talán a posta forgalmi munkájával kezdeni. A megyében összesen 92 postahivatal, illetve fiókpostát működtet, 1488 dolgozóval, akik meglehetősen nehéz munkát végeznek, hiszen egyre nagyobb forgalommal kell megbirkózniuk. Munkájukat már jó néhány gép könnyíti, de — a végrehajtó bizottság állásfoglalása szerint — mindenekelőtt törekedni kell a gépesítés fokozására.

A növekvő forgalom sok hivatalban próbára teszi az ügyfelek türelmét is. Eppen ezért szorgalmazza a posta, hogy a vállalatok, intézmények leveleiket nyilatkozat alapján, pénzküldeményeiket pedig zsákos bejuttatással adják fel. Ez jelentősen meggyorsítja a felvétel munkáját. Igen jól bevált a Szeged és Budapest között naponta közlekedő postavonat, amely meggyorsította a küldemények szállítását. Hasonló célt sikerült elérni az azal a II postai gépkocsijárral, amely rendszeresen járja a megye postahivatalait, hozza és viszi a küldeményeket. Javult a kézbesítésszolgálat is. A külterületeken ezt elsősorban a támpontrendszerű kézbesítés bevezetése tette lehetővé, amelynek előnyeiről már a tanyai lakosság is meggyőződhetett. Sokat javult a táviratok és az expresszküldemények kézbesítése is, mivel a kézbesítők bérezését és felszerelését a postaigazgatóság kiemelten kezelte. Az utóbbi néhány évben a posta javított a hírlapszolgálat és a lapterjesztés munkáján is.

A jó tapasztalatok mellett azonban a rosszakról is érdemes beszélni. Ezek a posta műszaki szolgáltatásaival kapcsolatosak. Ami a telefonhálózatot illeti, Magyarország amúgyis meglehetősen elmaradt nemzetközi viszonylatban, s a Szegedi Postaigazgatóság ebből, a szempontból az országban az utolsó helyen van. Az öt megyei város közül száz lakosra Szegeden jut a legkevesebb telefon most is, sőt, ami még szomorúbb, az új központ elkészülte után is ez lesz a helyzet. Érdekes adat, hogy Szegeden 1971 óta folyamatosan csökken a helyi telefonbeszélgetések száma. Ez is arra mutat: a központ annyira túlterhelt, hogy telefon helyett sokan inkább elmennek személyesen ügyeiket intézni. Ez pedig tekintélyes munkaidő-kiesést is okoz, tehát jókora népgazdasági kárt. S azt is meg kell említeni, hogy az áldatlan telefonhelyzet miatt — s erre már volt is néhány kínos tapasztalat — csak nagy kétséssel lehet kihívni a mentőket vagy a tűzoltóságot is.

A helyzeten az épülő új,

szegedi telefonközpont lenne hivatva változtatni. A központot 1975 végére kellett volna átadni, de ezt a határidőt már nem lehet betartani. A berendezéseket a Beloiannisz Híradástechnikai Gyár készíti, amely alapanyag- és kábelhiányra hivatkozva a határidő módosítását kérte a postaigazgatóságtól 1976. december 31-re. Mivel ebbe az igazgatóság nem egyeztetett bele, a BHG pert indított, amelyet első fokon elveszített. Ez azonban a tényen föltehetően nem változtat, s a központ aligha készül el határidőre. Pedig a megye vezetői és a postaigazgatóság minden lehetőségét megtesznek, hogy a BHG akadály nélkül végezhessen munkáját, sőt a postaigazgatóság dolgozói még a szerelésben is segítenek.

Nagy szükség van az új központra, hiszen az a szegedi telefontudományok leg-
alább egyik oldalát megold-

ja: mármint azt, hogy nem kell vonalra várakozni. Az azonban szintén bizonyos, hogy az új központ sem lesz képes eleget tenni az igényeknek, s a postának elkészülte után is igen megfontoltan kell gazdálkodnia az állomásokkal. Eppen ezért már felvetődik az új központ bővítésének szükségessége.

Természetesen még sok mindent lehetne idézni a beszámolóból, és a vitában elhangzottakból. Például azt, hogy a szentesi adó még ebben az évben megkezdje a rádió-harmadik, vagyis URH-műsorának sugárzását.

A végrehajtó bizottság megvitatta a beszámoló határozatában elismerését fejezte ki a postaigazgatóság dolgozóinak munkájukért. A testület — magáévá téve a tanács műszaki és kommunális bizottságának javaslatait — határozatában úgy foglalt állást, hogy sürgetni kell a szentesi rádió- és tévérelé átépítését, a KPM-nek pedig újból jelezni kell a megye fejlesztési gondjait — különös tekintettel a telefonproblémákra, s segítséget kell ismét kérni a minisztériumtól ahhoz, hogy a következő öt éves tervben a legsúlyosabb gondokat megoldhassuk.

Megnyílt a művelődéseméleti nyári egyetem

Negyedszer ad otthont Szeged a TIT művelődéseméleti nyári egyetemének, amelyen négy év alatt — a nagyobb hagyományú pedagógiai egyetem egyenrangú társaként — megbecsült helyet szerzett a nyári tudományos események között. Hallgatósága mindig fontos művelődéseméleti témákról szerezhet tudományos ismereteket, és sokoldalú tájékoztatást is az éppen aktuális művelődéspolitikai kérdésekről. Az idei központi témakör: izlés és műveltség — izlés és társadalom.

A tíznapos kurzus ünnepélyes megnyitóját tegnap, kedden délelőtt tartották meg az újszegedi Biológiai Központ előadótermében. A IV. Művelődéseméleti Nyári Egyetemet dr. Kiszely György egyetemi tanár, a TIT megyei elnöke nyitotta meg. Köszöntötte a hallgatókat, az elnökségben helyet foglaló párt-, állami és társadalmi vezetőket, köztük dr. Koncz Jánost, a megyei pártbizottság titkárát, Szabó G. Lászlót, a városi pártbizottság osztályvezetőjét, Banyainé dr. Birkás Mária, a városi tanács elnökhelyettesét, Müller Józsefné, a megyei tanács művelődéseméleti osztályának vezetőjét. Dr. Kiszely György megnyitói szavai után dr. Szabó László egyetemi docens (Kosuth Lajos Tudományegyetem), a nyári egyetem igazgatója összefoglalta az okokat-indokokat, amelyek szükségessé tették, hogy az idei tíz napot az izlés témájának szenteljék.

A kulturális forradalom folyamatában fontos tenni valóink közé tartozik, hogy a rendelkezésre álló eszközökkel és módszerekkel korszerű izlést alakítsunk, fejlesszünk. Az izlés ugyanis olyan tudati jelenség, amely hat az egész szocialista köz-

gondolkodásra. A kultúra értékeinek megítélésében tudniillik valahol mindig szerepet kapnak ideológiai, politikai nézetek is, az izlés minősége ugyanakkor a művelődésen kívüli szférákat, a személyes, és a társadalmi közéleti magatartást, a mindennapi élet szinte valamennyi területét befolyásolja. Ez a kölcsönhatás a bizonyosság, hogy az izlés milyenségét nem tekinthetjük magánügynek. Valamennyiünk érdeke, hogy eredményes legyen a folyamatos nevelőmunka, amelynek célja: a valódi művészi értékek befogadásához készségek és képességek alakítása. A közizlés formálását ezért sorolták a közművelődés munkásainak fontos feladatai közé a párt kongresszusának határozatai is — mondotta dr. Szabó László.

A nyári egyetem előadásai kettős célt szolgálnak majd: egyrészt a véleményeséret biztosítják az izléskutatóknak, a meghívott neves szakembereknek. A 200 hallgató pedig — közművelődési szakemberek, népművelők, könyvtárosok, művelődési házak igazgatói, tanácsi előadók — megismerkedhet a téma elméleti alapkérdéseivel; tisztázódhatnak előttük az izlés és társadalom összefü-

A munkaverseny második szakaszában:

Fokozott takarékoság, javuló minőség a Szegedi Ruhagyárban

A negyedik ötéves terv sikeres befejezéséért, az idei gazdaságpolitikai célok eléréséért tovább folytatódik a szocialista munkaverseny a Szegedi Ruhagyárban is. A verseny szempontjai, a szocialista brigádok felajánlása és a decemberi párthatározat szellemében születtek. Elsődleges feladatnak tekintették tehát a gyárban a takarékoságot, a minőség javítását, a munkafegyelem megszilárdítását. Fokozottan ügyeltek az exportkötelezettségek teljesítésére is.

Az év első felében a ruhagyár brigádjai végrehajtották, amit vállaltak. Ha ez nem is tükröződik minden egyes szalag teljesítményében, a gyár kollektívájára mégis a becsületes helytállás jellemző. A 191-es és a 192-es szalag például többet termelt az év első hat hónapjában, mint tavaly a hasonló időszakban, férfi és női divatköpenyekből. Nem maradtak el mögöttük az egyenruhákat varró szalagok sem, néhány kivételével. Az utóbbiaknál befolyásolta a teljesítményt, hogy új termékekre kellett „átállni”, s

Somogyi Károlyné felvétele

A 172-es szalag teljesítménye júniusban 114 százalékos volt, naponta 240 gyakorlózubbonyt varrnak

a begyakorlás idején nem tudtak eléggé gyorsan dolgozni a munkások. Kiugró eredmények tehát nem születtek, de a tervhez képest nem tapasztalható lemaradás. S ez a fontos.

A kimagasló teljesítményeknél a jelenlegi gazdasági helyzetben sokkal lényegesebb az anyagtakarékoság. A ruhagyárban drága szövetekkel dolgoznak, nem mindegy, hogyan szabják, mennyit használnak fel belőlük. Lényeges anyagmegtakarítást értek el az első felében az exportgyártmányoknál, a munkaruháknál, iskola- és divatköpenyeknél. Centiméterről van szó csupán. Arról, hogy a minőség romlása nélkül, több gondolkodással, hozzáértéssel dolgoznak a szabók. Sok kicsi sokra megy. Ezt bizonyítja az is, hogy a feléves nyereség — a takarékos gazdálkodás ré-

vén — öt és fél százalékkal magasabb a tervezettnél. A kongresszusi és felszabadulási munkaverseny nagy lendületet adott a Szegedi Ruhagyárban a szocialista brigádmozgalom fejlődésének. Egyre többen kéri felvételüket a brigádokba, és sorra alakulnak új közösségek. A szocialista brigádok tagjainak száma százzal gyarapodott az idén. Munkájuk igazolta, hogy egyetértenek a gyár céljaival, és sokat tesznek azok elérése érdekében. Joggal elvárhatják tehát, hogy közvetlen vezetőik jobban odafigyeljenek eredményeikre azon a néhány munkahelyen is, ahol ezt eddig kissé elhanyagolták. Teljesítményeik számzerű értékelésén kívül igénylik azt is, hogy figyelembe vegyék a tőlük független befolyásoló tényezőket. A gépek mellett sok mindent meg lehet oldani, csak segítség kell hozzá.

B. I.

Klimuk és Szveasztyjanov Csillagvárosban

Pjotr Klimuk és Vitalij Szveasztyjanov, a Szojuz-18 űrhajó legénysége kedden a Moszkva melletti Csillagvárosba érkezett.

Az űrhajósok 63 napot töltöttek a Szaljut-4 orbitális repülőeszezőn, a Földre. Ezt követően a bajkonuri űrrepülőtéren átestek a földre szállás utáni első orvosi vizsgálaton, s ennek eredményeként az orvosok engedélyezték visszatérésüket a szovjet űrhajósok kiképző központjába, ahol nagygyü-

lést rendeztek tiszteletükre. A nagygyűlésen, amelyen felszólalt Georgij Beregov, a repülőeszező vezetője, az űrhajósok kiképző központjának vezetője, Jevgenyij Tyaszelnikov, a Komszomol KB első titkára és mások, az űrhajósok köszönetüket fejezték ki az SZKP Központi Bizottságának, a Legfelsőbb Tanács Elnökségének és a szovjet kormánynak, valamint megköszönték az űrrepülés előkészítésében és végrehajtásában részt vett szakemberek segítségét.

S. E.